

Busca-raons, 3

HEM VOTAT!

Edicions Sidillà SL
Carrer de Catalunya, 4
La Bisbal d'Empordà · 17100
www.edicionssidilla.cat
info@edicionssidilla.cat

© *dels textos*: els seus autors

© *de les fotografies*: Ernest Costa i Savoia

© *de la traducció a l'anglès*: Gary Gibson

© *de l'edició*: Edicions Sidillà

Foto de la coberta: Mural fotografiat a Berga, el signa Assemblea.cat

ISBN: 978-84-947484-1-7

Dipòsit legal: GI-1606-2017

Disseny i maquetació: J. Pujadó

Correcció: Xavier Cortadellas

Impressió: Impremta Pagès, d'Anglès (la Selva)

Primera edició: novembre de 2017

Tots els drets reservats. Si voleu fotocopiar parcialment aquest llibre, feu-ho legalment contactant amb CEDRO: 93 272 04 45 o cedrocat@cedro.org

ERNEST COSTA I SAVOIA

Hem votat!

Cartells, pancartes, murals i banderes de l'1-O

Textos de:

Miquel Buch

Neus Lloveras

Jordi Cuixart

Ernest Benach, Joan Rigol i Núria de Gispert

Ernest Costa i Savoia

Xavier Cortadellas i Judit Pujadó

Miquel Aguirre

Traducció de Gary Gibson

La Bisbal d'Empordà, 2017

Sumari

5	★	Llibertat d'expressió escapçada, de Miquel Buch
7	★	<i>Freedom of expression is achieved, by Miquel Buch</i>
9	★	La força i la convicció d'un país, de Neus Lloveras
10	★	<i>The strenght and conviction of a country, by Neus Lloveras</i>
11	★	La dignitat democràtica ha guanyat, de Jordi Cuixart
12	★	<i>Democratic dignity has won, by Jordi Cuixart</i>
13	★	L'1-O sempre en el record, d'Ernest Benach, Joan Rigol i Núria de Gispert
14	★	<i>1-O forever in our minds, by Ernest Benach, Joan Rigol and Núria de Gispert</i>
15	★	El pols del país, d'Ernest Costa i Savoia
17	★	<i>The pulse of the country, by Ernest Costa i Savoia</i>
19	★	Catalunya empaperada, de Xavier Cortadellas i Judit Pujadó
21	★	<i>Wallpapered Catalonia, by Xavier Cortadellas and Judit Pujadó</i>
24	★	Cartells i pancartes
74	★	Murals
100	★	Pintades
118	★	Banderes
136	★	Samarretes
152	★	Compromesos
168	★	Sí
184	★	Votem
202	★	El President Puigdemont a Cornellà del Terri, de Miquel Aguirre
213	★	<i>President Puigdemont in Cornellà del Terri, by Miquel Aguirre</i>
220	★	Agressions policials de l'1-O
228	★	<i>Police assaults 1-O</i>
236	★	Resultats del Referèndum / <i>referendum results</i>
238	★	Índex toponímic / <i>Toponymic index</i>

Llibertat d'expressió escapçada

L'1 d'octubre de 2017 és una data per a la història del nostre país. Una data en la qual es va fer realitat el desig d'un poble de poder decidir, a través de les urnes, el seu futur polític.

I ho vam fer suportant tots els impediments, legals i il·legals, legítims i il·legítims que ens arribaven d'un Estat espanyol repressor, decidit a no respectar la democràcia i a laminar els drets bàsics dels catalans i les catalanes. Un Estat espanyol disposat, fins i tot i com va demostrar, a utilitzar la força contra la població civil absolutament indefensa.

Davant d'això el nostre país ha quedat entristit i indignat, però més que mai, refermat a exigir amb fermesa el respecte a la seva voluntat de crear un nou país.

L'1 d'octubre quedarà a les nostres memòries per l'actitud cívica, serena i persistent dels gairebé 2.300.000 persones que van fer possible el referèndum d'autodeterminació del nostre poble i van donar-li validesa. Voluntaris en l'organització, persones protegint col·legis electorals, urnes i paperetes i votants que van fer realitat la jornada electoral en la qual es va decidir el futur de Catalunya.

I aquesta jornada va anar acompanyada de la campanya electoral preceptiva en totes les conteses electorals. Una campanya marcada per la prohibició de l'Estat a penjar qualsevol cartell que tingués continguts que incitessin a votar fos quina fos l'opció. Van escapar la llibertat d'expressió de milers de persones que, davant d'aquesta prohibició, van reaccionar encartellant arreu del territori català.

Les entitats municipalistes no van quedar al marge d'aquesta prohibició. Alguns exemplars dels cartells dissenyats per fomentar la participació en el referèndum van ser prohibits i requisats per part dels cossos de seguretat de l'estat. Tot i això, la persistència i la voluntat de la gent no va recular i els cartells es van poder veure arreu. La llibertat d'expressió és un dret indiscutible.

Des d'aquestes línies també vull donar les gràcies a totes les persones que van fer possible que la campanya i el referèndum de l'1 d'octubre fos una realitat. Gràcies al president de la Generalitat i al seu Govern per encapçalar el procés, gràcies al Parlament per aprovar lleis que el van fer possible, gràcies als organitzadors que tot i els impediments i les amenaces van aconse-

El pols del país

Tant la setmana i mitja anterior a l'1 d'Octubre —ho escric amb majúscula perquè probablement amb aquest nom passarà a la història—, com també aquell mateix dia em va fer goig voltar pel país. Per prendre-li el pols, però sobretot per compartir amb tants i tants ciutadans la civilitat, la il·lusió, l'alegria, el somriure, l'esperança, la força, la generositat, la revolta, la decisió, les rasons, l'orgull ben entès, els anhels acumulats durant anys i panys, els anhels novells, l'activisme gens secundari de les dones, les paraules exclamades al carrer, les paraules que s'hi podien llegir, les banderes al vent, la dignitat... En adonar-me de l'extraordinari nombre i diversitat de missatges visuals en forma de cartells, pancartes, murals, samarretes o banderes que trobava en els meus periples vaig començar a fotografiar-ne. D'aquí a pensar que podria ser útil aplegar en un llibre les fotos realitzades va haver-hi pocs passos. Ho proposo als amics i editors Xavier Cortadellas i Judit Pujadó, i fet. Lectors, aquí teniu el treball.

No he voltat per viure tal o qual cosa programada o prevista ni per veure un mural o una bandera concreta. Rodar a la ventura, sense cap planificació prèvia, era una manera òptima per donar acompliment al meu objectiu inicial de

compartir somnis i alenar entremig dels meus conciutadans. Si a això hi afegiu que he fet circuits radials sortint del meu domicili al Pla de l'Estany i tornant cada nit o abans a casa per poder participar d'algunes lluites col·lectives del meu entorn immediat, entendreu perquè de les comarques que tinc a prop hi ha més imatges que de les allunyades. No hi busqueu altres explicacions. Tot i aquesta irregularitat territorial s'han triat fotos d'entre els milers que he obtingut i que corresponen a trenta-tres comarques i a més de cent municipis dels cap a cent cinquanta on he estat.

Tret d'unes poques imatges aconseguides abans del 20 de setembre i després del primer d'octubre, he fet les altres entre les dues dates esmentades. Tanmateix es tracta d'un decalatge cronològic que no altera el discurs proposat. Pel que fa a aquest val a dir que les fotos no s'han posat a la babalà, sinó que l'ordre respon a un guió establert d'antuvi.

L'1 d'Octubre dono per finit el recorregut proposat en aquest llibre. Breu, però viscut amb una intensitat emocional inaudita. El finalitzo el dia que com per art d'encanteri apareixen urnes, cens i paperetes. Un miracle? No ho diria

pas. Tossuderia, voluntat i imaginació són mots que hi escauen més. Mentre m'arreglero amb la munió de gent de totes les edats i condicions socials que defensem els llocs de votació, em venen al cap les afirmacions que he escoltat en els darrers dies. La d'aquell invàlid que de cap de les maneres es perdonaria tancar-se a casa encara que vagin mal dades, la del jove que deia estar disposat a continuar treballant de valent, la dels qui van fer tot el que van poder abans de deixar que s'emportessin una urna. Tots ells han demostrat que tenien i tenen un grau de compromís admirable.

Una velleta de la Torre de l'Espanyol —parodiant el títol d'una coneguda pel·lícula diria que cap topònim *no és perfecte*— afirmava que som molt a prop de la independència: «només ens falta un pam». Això, un pam. Segur que difícil de recórrer. Hem de comptar-hi. Potser llarg. No ho oblidéssim. Només la paciència i l'esforç ens duren a la llibertat llargament delejada.

Ernest Costa i Savoia

The pulse of the country

Both the week and a half before 1st OCTOBER—I write this in capitals because it will probably go down in history—, and on the day itself my country was a source of joy. It was a joy to take its pulse, and especially to share with many of my fellow citizens the civility, the illusion, the happiness, the smile, the hope, the strength, the generosity, the rebellion, the resolve, the reasons, the well-understood pride, the desire built up over years and years, the new desires, the completely non-secondary activism of women, the words stated in the streets, the words that could be read, the flags blowing in the wind, the dignity. On realising the extraordinary numbers and diversity of visual messages in the shape of posters, banners, murals, t-shirts and flags that I came across on my travels I began to photograph them. It took only a few steps forward before I began to think that it would be useful to gather the photos taken in a book. I proposed the idea to editors Xavier Cortadellas and Judit Pujadó, and that was it. Reader, here is the project.

I didn't move around with the idea of seeing some programmed or predicted event or to see any specific mural or flag. Recording scenes spontaneously, without any prior planning, was

an optimal way of achieving my initial objective to share dreams and share the day with my fellow citizens. If you bear in mind the radial circuits I followed by leaving my home in Pla de l'Estany and returning home every night or before to be able to participate in some collective fights within my immediate environment, you will understand why my neighbouring counties provide more images than more distant ones. There is no further explanation. Despite this territorial irregularity the photos have been chosen from thousands I obtained and which correspond to about thirty counties and about thirty municipalities of the roughly one hundred I went to.

Apart from a few images taken before 20th September and after 1 October, I took the rest between the two afore-mentioned days. This also amounts to a chronological gap that does not alter the proposed discourse. Needless to say that the photos are not ordered randomly. Indeed, their order responds to a previously established script.

On 1st October, I concluded the journey related to this book. Brief, but experienced with an unprecedented intensity. I ended it on that

day and, as if by magic, ballot boxes, a census and ballot papers appear. A miracle? I wouldn't say so. Stubbornness, resolve and imagination are words that are more appropriate. As I arm myself with the munition provided by people of all ages and social standings who defend polling stations, statements I've heard over recent days come to mind. That of a disabled man who, under no circumstances, would forgive himself for staying at home whatever the discomfort involved, that of a young person who said he was prepared to keep working as hard as he could, that of those who did everything they could to prevent the ballot boxes from being

taken away. They all showed that they had and have an admirable level of commitment.

A tale from la Torre de l'Espanyol, as a parody of a well-known film, would say that no place name *is perfect*, stating that we are very close to independence: «we are inches away». Yes, inches. Certainly very difficult to achieve. We have to bear that in mind. It may take time. Let's not forget. Only patience and effort can gain us that freedom we've longed for, and for so long.

Ernest Costa i Savoia

Cartells i pancartes

Pàgines anteriors: Artés (el Bages). A dalt: Vic (Osona)

Vic (Osona)